

Συνέντευξη Μ. Μπαλαούρα στο Στάθη Σχινά στο ρ/σ «Στο Κόκκινο»

Η απομείωση του ελληνικού χρέους

Το ΔΝΤ σε όλα τα κράτη που έχει πάει είναι το φόβητρο και ο δυνάστης. Και στην Ελλάδα το ίδιο. Οι προτάσεις του για την απομείωση του ελληνικού χρέους είναι θετικές. Θετικότερες από τους ευρωπαϊούς δανειστές μας. Γίνεται μια συζήτηση τώρα. Το ζήτημα είναι αν η συζήτηση καταλήξει στο σαφέστατο μήνυμα προς τις αγορές πως η Ελλάδα έχει αλλάξει σελίδα και μπορεί να βγει με άνεση στις αγορές και το χρέος μας είναι βιώσιμο. Πώς θα αποτυπωθεί στο Eurogroup της 21^{ης} Ιουνίου είναι το ζητούμενο. Θα αποτυπωθεί αλλά δεν ξέρουμε σε ποιο βαθμό και πώς ακριβώς. Είναι πράγματα ανοιχτά ακόμα.

Ο Πρόεδρος του Eurogroup κ Σεντένο έκανε ενδιαφέρουσες δηλώσεις. Είπε πως το ΔΝΤ έτσι κι αλλιώς θα παραμείνει παρά το γεγονός πως στο Washington Group δεν υπήρξε κατάληξη. Μπορεί να μην ξέρουμε ακόμα τη μορφή της παρουσίας του ΔΝΤ στο σκέλος του ελληνικού ζητήματος – γιατί πάνε πια να αποτελέει πρόγραμμα. Νομίζω ότι όλα αυτά είναι υπό διαμόρφωση. Υπάρχει μια αντίσταση της Γερμανίας κυρίως και άλλων κρατών, όσον αφορά τα μέσα της απομείωσης του χρέους. Πάντως ο κ. Σεντένο ήταν σαφής ότι όσον αφορά τα δάνεια του ΕΜΧΣ (σ.σ. του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας) θα πρέπει να πάνε δεκαπέντε χρόνια μετά. Τώρα συζητάνε το χρονικό διάστημα της επιμήκυνσης για τα επόμενα δάνεια. Το ΔΝΤ μιλάει για 15ετία και σ' αυτά, η Γερμανία μιλάει για 5ετία και βάζει και προϋποθέσεις πολιτικές. Έτσι κάθε φορά θα χρειάζονται αποφάσεις. Η Γερμανία δε θέλει να γίνονται αυτόματα, αλλά όλα να είναι υπό εξέταση.

Η Ευρώπη παραπατάει

Η Γερμανία παίζει εξέχοντα ρόλο στην εξέλιξη αυτή – όπως έχει παίξει και σε άλλα προγράμματα, σε άλλα κράτη. Να δούμε την πίεση που θα ασκηθεί από άλλα κράτη. Από τη μία μεριά έχουμε το πρόβλημα της Ιταλίας που μπορούμε να το θεωρήσουμε αρνητικό κατά κάποιο τρόπο για την απομείωση του χρέους στη χώρα μας. Από την άλλη, η Ιταλία δεν είναι παίξε γέλασε, δεν είναι μια κουκίδα. Είναι ένα μεγάλο κράτος, μεγάλη οικονομία, είναι στους G7. Δεν είναι μόνο το

οικονομικό, τα ομόλογά της. Είναι και το πολιτικό. Η Ευρώπη παραπατάει. Βλέπουμε αντιδράσεις πολιτών σε διάφορα κράτη που τραβιούνται σε ξενοφοβικές κατευθύνσεις.

Μου θυμίσате και τη δυνατότητα που είχαμε εμείς το 2010 με όλα τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό απ' ό,τι έχει η Ιταλία διασπαρμένα σε γαλλικές και γερμανικές τράπεζες. Θα μπορούσαμε λοιπόν να ασκήσουμε εμείς τότε πίεση. Δυστυχώς παραδοθήκαμε αμαχητί και καλέσαμε το ΔΝΤ. Εν πάση περιπτώσει, αυτό είναι ιστορικό γεγονός, ας το `χουν να το βλέπουν οι κυβερνήσεις πώς πρέπει να μάχονται.

Η Γερμανία βάζει ζητήματα

Θα πάρουμε τα κέρδη από τις κεντρικές τράπεζες της Ευρωζώνης. Επίσης να δούμε και το γαλλικό κλειδί.

Η Γερμανία βάζει το θέμα της έγκρισης από τα κοινοβούλια κάθε φορά. Είναι ένα πρόβλημα που θα μας δημιουργήσει εμάς ζητήματα. Θα δούμε πώς θα πάνε αυτά. Η Γερμανία νομίζω θα τα σταθμίσει όλα αυτά: έχει τη Γαλλία η οποία πιέζει, έχει την Κομισιόν που επίσης ασκεί πιέσεις. Έχουμε λοιπόν κάποια θετικά στοιχεία και θα δούμε πώς θα καμφθεί η θέση της.

Αύριο έχουμε ανοιχτή σύγκληση της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, όπου θα συμμετέχουν 6 υπουργοί.

Το νομοσχέδιο θα έρθει μάλλον στις αρχές της επόμενης εβδομάδας και θα ακολουθήσουν κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Διάβαζα στην Καθημερινή εδώ και ένα μήνα ότι δεν προλαβαίνουμε γιατί έχουμε 88 προαπαιτούμενα, θα αποτύχει το Eurogroup του Μαΐου, θα αποτύχει και το Eurogroup του Ιουνίου κλπ. Πιάνονται από επί μέρους ζητήματα και κάθε φορά αναδεικνύοντας τα ίδια, ξεπερνιούνται, όπως θα ξεπεραστεί και τώρα. Έχουμε 75 προαπαιτούμενα να ψηφίσουμε, τα οποία όμως είναι καθορισμένα και αποσαφηνισμένα. Δεν είναι νέες απαιτήσεις. Θα πρέπει να θεσπισθούν νομοθετικά και θα υπάρξουν στην πορεία υπουργικές αποφάσεις για να καλυφθεί πλήρως το νομοθετικό ζήτημα.